

Arrest

nr. 55 686 van 8 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 september 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 14 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Jaffna. Gedurende de jaren '90 zou u acht jaren als buschauffeur gewerkt hebben voor de busdienst van de “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam): eerst in Jaffna en dan nog vijf jaren in de Vanni. U zou de Vanni verlaten hebben zonder toestemming van de “LTTE”. Het leger zou ervoor gezorgd hebben dat u terug naar uw geboortedorp in Jaffna kon gaan. Hierna zou u als buschauffeur zijn gaan werken voor de overheidsbusdiensten. In april 2009 zouden de militairen uw echtgenote en uw dochter mishandeld hebben. Ze zouden u gezocht hebben. Ze zouden geweten hebben dat u voor de “LTTE” gewerkt had.

U zou op dat ogenblik als buschauffeur gewerkt hebben. Uw dochter Niveetha zou u zijjn komen waarschuwen. U zou samen met haar ondergedoken zijn op een nabijgelegen eiland. U zou eerst uw baas gewaarschuwd hebben. U zou vier maanden op dit eiland verbleven hebben terwijl u uw reis voor u en uw dochter naar het buitenland regelde. In augustus 2009 zouden jullie de bus van Jaffna naar Vavuniya genomen hebben. Hierna zou u de trein van Vavuniya naar Colombo genomen hebben. In september 2009 zou u samen met uw minderjarige dochter een vlucht genomen hebben. Na een tussenstop in Amman zou u op een onbekende plek aangekomen zijn, waar u nog 22 dagen verbleef. Men zou de afspraak gemaakt hebben om u en uw dochter naar Frankrijk te brengen, maar uw smokkelaar liet jullie achter in België. Op 22 september 2009 diende u uw asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: kopies van kranten, brieven van uw kinderen, een legeridentiteitskaart, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw dochter, uw rijbewijs, uw jobkaart, twee bustickets, geboorteaktes van u en uw kinderen en uw huwelijksakte.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo heeft u er de grootste moeite mee om alle gebeurtenissen op een logische tijdslijn te plaatsen. U beweerde Sri Lanka reeds in augustus 2008 verlaten te hebben en u zou tevens tot augustus 2008 in uw thuisdorp, Nallur verbleven hebben. Tevens beweerde u in september 2009 in België aangekomen te zijn (gehoorverslag CGVS p. 2). Gevraagd of u dan een jaar onderweg was, bevestigde u nogmaals bovenstaand tijdsschema. Uiteindelijk na een beetje rekenwerk, bleek dat u maar een maand reisde, wat zou impliceren dat u reeds in 2008 in België was aangekomen (gehoorverslag CGVS p. 2). Uiteindelijk haalde u aan Sri Lanka in augustus 2009 verlaten te hebben, en u zou voor het laatst in Nallur geweest zijn in augustus 2009, dit ondanks uw duidelijke eerdere verklaringen (gehoorverslag CGVS p. 3). Voorts verklaarde u een tijdje in Mankulam gewoond te hebben; u zou daarheen gevlucht zijn wegens de oorlog. U had er echter opnieuw de grootste moeite mee om dit in de tijd te plaatsen (gehoorverslag CGVS p. 2). Na enkele berekeningen kwam u niet verder dan het jaar 1996. U wist niet te zeggen gedurende welke jaren de "LTTE" Jaffna controleerde, noch in welk jaar het leger Jaffna heroverde (gehoorverslag CGVS p. 7). U verklaarde van 1991 tot 1997 als buschauffeur voor de "LTTE" te Jaffna gewerkt te hebben (gehoorverslag CGVS p. 6). Echter even later verklaarde u dan weer dat u in 1990 naar Vanni vluchtte, waar u nog eens drie jaren met de bus voor de "LTTE" reed; bovendien zou u voor dat u in 1990 naar de Vanni ging reeds in Jaffna met de bus voor de "LTTE" gereden hebben (gehoorverslag CGVS p. 7). Ook beweerde u al acht jaren met de bus gereden te hebben in Jaffna voor u naar de Vanni ging, implicerend dat u al sinds het begin van de jaren '80 buschauffeur voor de "LTTE" was, hoewel u eerder aangaf pas begonnen te zijn in het begin van de jaren '90 (gehoorverslag CGVS p. 7). Uiteindelijk verklaarde u vijf jaren in Jaffna en drie jaren in Vanni als "LTTE"- buschauffeur gewerkt te hebben (gehoorverslag CGVS p. 7). U kon echter nog steeds niet duiden wanneer u juist de Vanni verlaten had. U verklaarde dat dit in 1998 of 1995 moest zijn, maar tevens beweerde u uw legeridentiteitskaart in 1991 bij het verlaten van de Vanni gekregen te hebben (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). Toen er u opgewezen werd dat deze kaart gedateerd is op 1997 kon u nog niet bevestigen of u de drie jaren voordien in de Vanni verbleef (gehoorverslag CGVS p. 8). Deze inconsistenties ondermijnen uw asielrelaas. Tevens kan er een ernstig vraagteken geplaatst worden bij uw beweerde activiteiten voor de "LTTE".

Voorts beweerde u van 1998 tot 2009 voor de overheid met bussen gereden te hebben. Vooreerst is het echter bevreemdend dat u de Engelse naam achter de afkorting CTB van dit busbedrijf niet zou kennen (gehoorverslag CGVS p. 3). U kende weliswaar de Tamilnaam, maar voor iemand die tien jaren voor dit bedrijf werkte zou de afgekorte Engelse naam ook bekend mogen zijn (gehoorverslag CGVS p. 3). Ook beweerde u dat CTB de volledige naam van het busbedrijf is, maar volgens uw jobkaart is de volledige naam SLCTB (gehoorverslag CGVS p. 3, 5). U beweerde dit jobkaartje steeds nodig te hebben als u met de bus reed, u diende bij controles immers te kunnen bewijzen dat u de buschauffeur was. U beweerde dat toen uw problemen met het leger in april 2009 een aanvang kenden, u op dat ogenblik gewoon aan het werk was als chauffeur (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw jobkaart als buschauffeur was echter slechts geldig tot 31 december 2008, waardoor u in april 2009 niet als chauffeur mocht werken (gehoorverslag CGVS p. 10). Uw verklaring dat die kaartjes diende te worden vernieuwd is weinig aannemelijk daar u eerder duidelijk het belang van dit kaartje bij controles aangaf. Deze vaststelling ondermijnt verder het geloof in uw ingeroepen vrees. Ook andere elementen ondermijnen uw beweerde vrees voor het Srilankaanse leger. Zo verklaarde u dat hoewel het leger (een

overheidsdienst) u zocht, u dit gewoon tegen uw baas vertelde, hoewel hij voor dezelfde overheden werkte (gehoorverslag CGVS p. 9). Voorts beweerde u dat hoewel het leger u zocht in Jaffna, u Jaffna wist te verlaten door een militair om te laten kopen om zodoende een reisvergunning op uw naam te krijgen, waarna u met een bus die door het leger gecontroleerd werd naar Vavuniya reed (gehoorverslag CGVS p. 10, 11). Van iemand die het leger dient te vrezen mag toch meer discretie verwacht worden. Tenslotte komt ook uw reisroute als weinig geloofwaardig over. Hoewel u een internationale reis, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, ondernam, bleef u uiterst vaag over uw reisdocumenten en uw reisroute. Buiten de kleur en een naam kende u geen enkel ander detail van het door u en door uw dochter gebruikte paspoort. U kende de naam van de luchtvaartmaatschappij waarmee u reisde niet, noch uw vluchtnummers. Deze stereotypische verklaringen vermogen dan ook niet de waarheid te achterhalen.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De identiteitsdocumenten van u en uw familieleden kunnen zondermeer aanvaard worden. Het is echter bevreemdend dat toen u gewezen werd op de datum dat uw geboorteakte werd uitgevaardigd (29/09/2009) u aangaf op dat ogenblik reeds in België te zijn, hoewel u tijdens uw gehoor uiteindelijk had verklaard sinds september 2009 in België te zijn (gehoorverslag CGVS p. 5). De bustickets zijn niet op naam zodat u niet aannemelijk kunt maken ze gebruikt te hebben. De krantenartikels zijn enkel kopies en bovendien haalde u aan bij het overlopen van de inhoud in geen enkel van deze artikels vermeld te staan (gehoorverslag CGVS p. 4). De brieven van uw kinderen hebben een gesolliciteerd karakter en hebben op zich geen waarde als bewijsstuk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de *“schending van de materiële motiveringsverplichting”*. Hij onderwerpt derhalve de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een onvertaalde fotokopie van een identiteitskaart, een eveneens onvertaalde legeridentiteitskaart en een Engelse geboorteakte voor maar laat na zijn reisdocumenten neer te leggen terwijl hij, aangezien hij met zijn dochter met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van vliegtuigtickets, instapkaarten of bagagelabels waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa zijn aangekomen. Verzoekers verklaring met een vals paspoort te hebben gereisd kan niet overtuigen nu hij niet aannemelijk maakt de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles -in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie- op internationale vluchten te hebben kunnen ontwijken. Dit klemt te meer nu zijn dochter minderjarig was en zijn verklaringen over zijn verblijven in Nallur en Marikulam en zijn vertrekkedata incoherent zijn. Verzoeker komt te kort in zijn medewerkingplicht.

3.1.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker een persoonlijke link met LTTE niet aannemelijk kon maken. Hij slaagde er niet in zijn werk voor de LTTE en later voor de Sri Lankaanse overheid eenduidig in de tijd te plaatsen. Nochtans is het redelijk te verwachten dat verzoeker weet of hij in de jaren tachtig of negentig voor de LTTE gewerkt zou hebben nu dit zowel zijn professionele leven als zijn privé-leven grondig moet hebben beïnvloed. Verzoekers bewering dat de overheid en het leger tijdens de oorlog geen onderzoek naar zijn achtergrond bij zijn aanwerving zouden doen, terwijl hij als LTTE-buschauffeur op vaste lijnen werkte en per definitie in de openbaarheid kwam (zie CGVS-verhoor p.6) kan niet overtuigen. Dat verzoeker na de oorlog hierover wel zou worden aangesproken terwijl hij negen jaar lang geen problemen had op het werk, wordt niet toegelicht en kan niet overtuigen. Verzoekers beweringen zijn dan ook niet geobjectiveerd en zijn verklaringen schieten dermate tekort dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. De geloofwaardigheid van verzoekers bewering tot april 2009, toen zijn problemen begonnen, te hebben gewerkt als buschauffeur wordt voorts ontkracht door de vaststelling dat de geldigheid van zijn voorgelegde werkkaart op 31 december 2008 verliep terwijl verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij deze kaart steeds diende voor te leggen bij controles (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Daarbij is niet aannemelijk dat hij de volledige naam van de busmaatschappij waarvoor hij tien jaar werkte niet kent en evenmin weet wanneer Jaffna door de LTTE werd gecontroleerd en het jaar waarin de regio door het Sri Lankaanse leger werd heroverd, terwijl dergelijke feiten een directe invloed hebben op zijn dagelijkse arbeid. Verzoeker betwist deze vaststellingen uit de bestreden beslissing niet en stelt *“Er is inderdaad verwarring ontstaan bij verzoeker met betrekking tot de gebeurtenissen in 2008-2009 doch dit ene feit doet geen afbreuk aan het feit dat hij wel degelijk problemen had in zijn land van herkomst”*. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de *“verwarring”* niet één feit betrof, maar meerdere essentiële elementen uit zijn asielrelaas en het redelijk is te verwachten dat een kandidaat-vluchteling een eenduidig relaas kan geven over zijn activiteiten en verblijfplaatsen gedurende de laatste jaren die de kern van zijn asielmotieven uitmaken. Verzoeker weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing niet zodat ze overeind blijven en aldus niet kan komen vast te staan dat verzoeker enerzijds voor de LTTE heeft gewerkt. Verzoeker toont dan ook niet aan voor zijn vertrek uit Sri Lanka in de negatieve aandacht te staan van zijn overheid.

3.2. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal *“een verkeerde interpretatie geeft aan het UNHCR document van 5 juli 2010”* nu de lijst met risicoprofielen opgesomd in het document *“niet exhaustief”* is. Uit de UNHCR-richtlijnen blijkt dat de asielaanvraag van een kandidaat-vluchteling uit Sri Lanka individueel dient te worden beoordeeld en dat een afkomst als Tamil uit het noorden of oosten niet op zich volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Het document bevat eveneens een niet-exhaustieve lijst van risicoprofielen waaronder personen die verdacht worden van banden met de LTTE. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker echter geen (vermeende) band met de LTTE heeft aangetoond. Waar het verzoekschrift terecht stelt *“indien verzoeker niet in aanmerking komt voor een van de categorieën dienen zijn verder nog individueel na te gaan of er geen andere redenen zijn waarom verzoeker meent niet te kunnen terugkeren en dient de bestreden beslissing hierover te*

motiveren wat men nagelaten heeft te doen” blijkt uit de bestreden beslissing dat dit in concreto is overwogen. Verzoeker draagt de bewijslast en geen enkele bepaling of beginsel verplicht de asielinstantie om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335). Verzoeker merkt terecht op dat verzoeker gedurende het verhoor uitsluitend gewag heeft gemaakt van problemen ten gevolge van zijn band met de LTTE en hij geen ander profiel aantoont. Er kan dan ook bezwaarlijk gemeend worden dat de CGVS of de Raad hypothetische speculaties moeten maken op dit punt. Verzoeker kan mogelijk uit het noorden van Sri Lanka afkomstig zijn doch hij verklaart zelf nooit verontrust te zijn door de overheid die hem overigens tewerkstelde. Zijn problemen in 2009 worden ontkracht door zijn eigen documenten en zijn onverzoenbare verklaringen over zijn reisweg.

3.3. Wat betreft de onvertaalde fotokopieën van krantenartikels, stelde verzoeker tijdens het verhoor zelf dat ze niet op hem betrekking hebben. Evenmin toont hij een verband aan met de personen vermeld in de krant (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat het van algemene bekendheid is dat kranten artikelen tegen betaling publiceren, en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. Voor het overige staft het neergelegde rijbewijs en de huwelijksakte verzoekers identiteit. De onvertaalde geboorteaktes van zijn kinderen en hun onvertaalde brieven bieden bezwaarlijk een objectieve ondersteuning van verzoekers persoonlijke asielmotieven.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker vreest *“dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst”*.

4.1.1. Verzoeker meent dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen niet afdoende werd gemotiveerd. Echter, het feit dat de motieven die de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ondersteunen geheel of gedeeltelijk gelijklopen met deze die de weigering van de vluchtelingenstatus motiveren, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV 30 oktober 2009, nr. 33.601; RvV 18 december 2008, nr. 20.745). Verzoeker voert geen specifieke argumenten aan en steunt zich zowel voor de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven.

4.1.2. In zoverre artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Ter zake kan verwezen worden naar bovenstaande waaruit blijkt dat verzoeker geen profiel aantoont waaruit kan worden afgeleid dat hij in de bijzondere aandacht staat van zijn overheid of problemen aantoont in Sri Lanka. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.1.3. Waar verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de situatie in Sri Lanka sinds 2009 gunstig geëvolueerd is en er thans in Noord-Sri Lanka geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan die deze informatie weerleggen.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK